

Mika Seppälä

**MIKSI
VIELÄ
HYMYILEN**

miksi vielä hymyilen

Mika Seppälä

miksi vielä hymyilen

runoja

*Nimikkeen automaattinen analysointi
tietojen, erityisesti mallien, trendien ja
korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain
13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti
on kielletty.*

© 2026 Mika Seppälä

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa
ISBN: 978-952-89-0359-8

I

en osaa enää kirjoittaa
runoja kaatamalla,
sanani ovat kaikki
maailmalla

tulkaa lauseeni jo kotiin!

täällä minä teille vilkutan,
kuljen jokaisen rannan,
nilkutan

kyllä minä teidät päästän pois,
kun vain pieni merkintä
riimeistänne ois

tulkaa ajatukseni jo kotiin!

hetken pidän hyvänä
ja sitten panen teidät takaisin
pullopostiin

Älä tule, runo

vanha iskelmä korvissani
pakottaa muistamaan,
nuoruuteni vaatii
poskelleni kokonaisen
itkun

usko vain,
se ihana aika –
katson sinne tänne taivaalle
emoni uusia
asuinsijoja,

onnen määrä.

Miten saan
näin isolle arkille
niin pienen
runon

mutta jos paperista kehyksen –
ison,
valkoisen,
vielä
uutuuttaan
tuoksuvan.

Löydän paperipalan,
joten alan

saa ensimmäinen musta lause,
se tieltänsä arkin sulkee,
pimeämpään pimeyteen kulkee
vieraiden tähtien loisteeseen,
missä asuvat kaikki kauhut,
taivaat ja helvetit,
niiden sauhut.

Teen valkoisesta lipareesta lipun,
taas yö yön jälkeen
en tahdo olla minä,
vain taistella itseni äitinä,

näen sielussani kylmät,
kaameat riimieni rivit,
julmuuteni kudun,
antaudun.

Vanhetessa päivät enemmän
loppuvat kuin alkavat, saapuu
syksy.

BoD

9

789528

903598